

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἁγίου.

Τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος β'
Ποίσις εὐφημιῶν

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον, τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβὶμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων, τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον, τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψιστος, τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου, τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα, τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νὺν προσάξωμέν σοι Παναγία, τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἠγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τούτῳ, οἶά περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, ἀγγελικῶν σοι ταγμάτων, δορυφορησάντων ἀγνή, καὶ ψυχῶν δικαίων, μεθ' ὧν αἰτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Τίνα τὰ φοβερὰ ἄσματα, ἃ προσήξάν σοι τότε Παρθένε; κύκλω τῆς σῆς κλίνης ἰστάμενοι, πάντες οἱ τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες; Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον, ὑποῦται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος, Πύλαι ἐπάρθητε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρὰ ἀπαύστως τῷ κόσμῳ, αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου

Ὁ αὐτὸς
Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε

Ὅτε ἀθείας ἡ πυρά, πᾶσαν κατενέμετο χώραν μακαριώτατε, τότε ἐξαπτόμενος ζέσει τοῦ Πνεύματος, τὸν ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐκήρυξας Λόγον, σάρκα ἐνδυσάμενον δι' ἀγαθότητα, ὅθεν καὶ πυρὸς καὶ βασάνων, ἦνεγκας δεινὰς τιμωρίας, σθένει δυναμούμενος τοῦ Πνεύματος.

Ὅτε ὁ δυσώνυμος ἐχθρὸς, ἔσπευδε θωπεῖαις συλῆσαι, τὴν σὴν διάνοιαν, τότε γενναιότητι καλλωπιζόμενος, ἀντετάξω στερρότατα, καὶ ἦνεγκας πόνους, ἄπονον πρὸς λήξιν σε διαβιβάζοντας, μάρτυς ἀξιάγαστε Μύρων, τοῖς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας, καὶ τῆς δι' αἰῶνος ἀπολαύσεως.

Ὅτε τοῖς βουνεύροις ὁ ἐχθρὸς, ἔτυπτε ξεσμοὶς ἀνευδότης, ἐκδαπανώμενον, μάρτυς τὸ σαρκίον σου τὸ ἱερώτατον, πρὸς Χριστὸν ἐνητένιζες, τὸν ἀγωνοθέτην, χεῖρά σοι προτείνοντα θείας δυνάμεως, ὅθεν ἐκτελέσας τὸν δρόμον, ἔτυχες μεγίστων ἐπάθλων, Μύρων ἀθλοφόρε γενναιότατε.

Δόξα... Καὶ νὺν... Ἦχος β'

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαράς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'
Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροίσθη ἐκ περάτων, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀγγέλοις, Μήτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σώμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις, στησώμεθα χορείαν, φαιδρὰν ἐν τῇ Κοιμήσει, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν.

Σώμά σου τὴ φθορά, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ, μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα... Καὶ νύν... ᾠχος β'

Ἡ πανάμωμος νύμφη καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, ἡ Θεῶ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῶ παρατίθεται, ἦν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται, καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπρόσιτου φωτός, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος α'

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε, Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς
ᾠχος γ' Τὴν ὠραιότητα**

Ἀπὸ τοῦ σκίηνους σου, τὴν νοεράν σου ψυχὴν, ἀπὸ τοῦ τάφου δέ, τὴν καθαρὰν σου σκηνήν, παραλαβῶν ὁ σὸς Υἱός, μετέστησε Θεοτόκε, εἰς τὰ ἐπουράνια, ἀποδοὺς τὰ ἐπίχειρα, τοῖς ἀποτολμήσασι, περιτρέψαι σὸν σκίμποδα, ὃν τοὺς ἐν πίστει ἀσπαζομένους, σῶζε πανάχραντε πρεσβείαις σου.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς
ᾠχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ**

Σὲ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν, ὅθεν σὲ σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην Καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν, Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἄδω Μύρων σου τὴν μυρίπνοον χάριν. Ἰωσήφ.

**Ὠδὴ α' ᾠχος β'
Δεῦτε λαοὶ**

Αἶνον Θεῶ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύοντες, τοῦ ἀθλοφόρου Μύρωνος, ἄσωμεν ἅπαντες, ἐνισχύσαντι τοῦτον, τὸ κράτος διολέσαι, τοῦ πολεμήτορος.

Δῶρον σαυτόν, τῷ εὐεργέτη προσήγαγες, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, καὶ καλλιέρημα, καὶ εὐώδη θυσίαν, νομίμως ἐναθλήσας, μάρτυς πολυάθλε.

Ὡς νουνεχῆς, ὡς καθαρὸς ναὸς ἔνδοξε, τοῦ ἐκ Παρθένου λάμπαντος, τὸν ἐφορμήσαντα, συνταράξαι τὴν θεῖαν, ἀγέλην ψυχοφθόρον, λύκον ἐδίωξας,

Θεοτοκίον

Μόνη Θεόν, ἀπειρογάμως ἐκύησας, ὃν ἀθλοφόροι μάρτυρες, ὁμολογήσαντες, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, κατήργησαν τὴν πλάνην, ἄχραντε Δέσποινα.

Ὦδὴ γ'

Ἐν πέτρᾳ μὲ τῆς πίστεως

Ἐψώσας σου τὸν ἔρωτα τῆς καρδίας, πρὸς Κύριον Σταυρῷ τὸν ἀνυψωθέντα, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου ὃ ἀθλοφόρε, καταξέομενος, προθύμως μέλπων τε, Ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ῥημάτων σου τὰ βέλη ἠκονημένα, κατέπηξας τυράννου ἐν τῇ καρδίᾳ, γενναῖε στρατιώτα τοῦ Βασιλέως, Χριστοῦ πανεύφημε, καὶ ψάλλων ἔλεγες, Ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὡς ὀρθρος ὡς ἡμέρα ἐπανατείλας, διέλυσας τὸν ζόφον τῆς ἀγνωσίας, ἐφώτισας τοὺς ψάλλοντας καθ' ἑκάστην, Μύρων πολυάθλε, Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Νοσοῦσαν ἀθεΐα τὴν πᾶσαν κτίσιν, Θεὸν κυοφορήσασα ἰατῆρα, Παρθένε ἐθεράπευσας παραδόξως, εὐχαριστούντές σοί, διὸ κραυγάζομεν, Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμωμος, πλὴν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐν πέτρᾳ μὲ τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροῦς μου, ἠὺφράνθη γὰρ τὸ πνεύμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε».

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος πλ. β' Αὐτόμελον

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Μυριπνόις ἄσμασι, καὶ ὑμνωδίαις, συνελθόντες στέψομεν, τὸν ἱερόαθλον πιστοί, Μύρωνα πάντες τὸν ἔνδοξον, ῥῶσιν διδόντα, παντοίων κακώσεων.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῆς Ἑορτῆς Ὅμοιον

Τὴν σεπτὴν Μετάστασιν, σοῦ Παναγία, ἐορτὴν στησάμενοι, σὲ ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, Θεογεννητορ πανύμνητε, μὴ οὖν παρίδης τοὺς πόθω ὑμνούντάς σε.

Ὦδὴ δ'

Ἦμῶ σε, ἀκοὴν γὰρ Κύριε

Σωτήρα, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τὸν ἐκλάμπαντα ἐκ Παρθένου, ὁμολογῶν ἔνδοξε, σταδίου μέσον τῶν τυράννων ὀφρύν, καρτερία ἐταπείνωσας, καὶ τὴν πολυθεΐαν ἐξηφάνισας.

Οὐδόλως, ὑπενδὺς ξέομενος, καὶ τυπτόμενος γενναιοφρόνως, Ἀγγέλους κατέπληξας, ὀρώντάς σου τὴν καρτερίαν, δι' ἧς δυσμενεῖς ἀσάρκους ὤλεσας, καὶ νικηφόρος μάρτυς ἐχρημάτισας.

Ἐπάρχων, θείας δρόσου ἔμπλεως, ὑπαισιῆλθες γενναιοφρόνως, τὴν τοῦ πυρὸς κάμινον, ὀρώμενος ἐν ταύτῃ Μύρων, σοφὲ σὺν Ἀγγέλοις ἀγαλλόμενος, καὶ μηδαμῶς παμμάκαρ φλογιζόμενος.

Θεοτοκίον

Τὸ μέγα, καὶ φρικτὸν Μυστήριον, τῆς λοχείας σου καταπλήττει, πᾶσαν Ἀγνὴ ἔννοιαν, ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας ἐκ σοῦ, ἀγαθότητι εὐδόκησεν, εἰς σωτηρίαν κόσμου καὶ ἀνάπλασιν.

ᾠδὴ ε'
Ὁ φωτισμὸς

Ἡ θεαυγῆς, καὶ φωσφόρος σου μνήμη, τῆ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δυνάμει, εἰς πάντα κόσμον ἐφαπλουμένη, φωτισμὸν εὐσεβείας, καταυγάζει τοὺς ταύτην σέβοντας, καὶ τὰς ἀριστείας τὰς σᾶς καταγγέλλοντας.

Νεανικῶς, τὰς πικρὰς τιμωρίας ὄντως ὑπέστης, ἄσαρκος καθάπερ γενναῖε μάρτυς, ἀφαιρεθεὶς γάρ, τὴν δορὰν ἐκαρτέρεις, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος ἔνδοξε, σθένει ἀοράτω σαφῶς δυναμούμενος.

Μύρον οἱ σοί, ἐναπέσταξαν πόνοι μάρτυς εὐῶδες, πᾶσαν δυσωδίαν ἀποδιῶκον, τῆς ἀθείας, τὴν Χριστοῦ δὲ Ἁγίαν Ἐκκλησίαν, εὐωδιάζον ἀεὶ, πίσει σὲ καὶ πόθω σαφῶς μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον

Ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἀρρήτω λόγῳ, Πάναγνε δυσώπει εὐλογημένη, ὅπως ῥυσθῶμεν ὀρωμένων καὶ πάντων ἀοράτων, ἐχθρῶν πανάμωμε, οἱ σὲ Θεοτόκον ἀγνή καταγγέλλοντες.

ᾠδὴ ς'
Πρὸς κύριον ἐκ κήτους

Ῥανίσι σου, αἱμάτων ἱερῶν κατεπόντισας, δαιμόνων φάλαγγας, στρατιώτα γενναιότατε, καὶ στεφανηφορῶν, πρὸς Θεὸν ἀνέδραμες, νικηφόρος γενόμενος ἄριστος.

Ἰδόντες σου, τὸ πρόσωπον λαμπρυνθέν οἱ τύραννοι, θείαις λαμπρότησιν, ἀθλοφόρε κατεπλάγησαν, μὴ γνόντες δὲ Θεόν, σκότος προσελάβοντο, αἰωνία κολάσει πεμπόμενοι.

Προστάξεις, ὠμοτάτου τυράννου ὑπέφερες, δορὰς τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀξιάγαστε, δεικνὺς τὴν πρὸς Θεόν, καθαρὰν σου ἔφεςιν, καὶ διόλου παμμάκαρ ἀνάενυσιν.

Θεοτοκίον

Νόμοι ἐν σοί, καινίζονται παρθένε τῆς φύσεως, ὑπὲρ γὰρ φύσιν σύ, τὸν τῆ φύσει ἀκατάληπτον, Θεὸν Ἐμμανουήλ, παραδόξως τέτοκας, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνὰς ἐβόησε, Σὺ μὲ ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος, Ἄδου δέομαι, ἵνα ὡς λυτρωτὴ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοί».

Κοντάκιον ᾠδὴ β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἐκ βρέφους Χριστόν, ποθήσας παναοίδιμε, καὶ τούτου τηρῶν, τὰ θεία παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, ὀλοκλήρως Μύρων καὶ κατέπαυσας, σὺν Ἀγγέλοις δοξάζων αὐτόν, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφεςιν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἀνυμνήσωμεν πάντες, ὡς εὐῶδες Χριστοῦ μύρον παναληθέστατον, ὄντως γὰρ τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει θερμὴ, τὰς ἰάσεις παρέχει τῶν νοσημάτων, τῆ γὰρ ἀγάπη τοῦ Κτίστου πυρούμενος, συμπάσχει τοῖς ἐν ἀνάγκαις, καὶ λυτροῦται δεινῶν ὁ πανόλβιος, μυρίζων πάντας τῆ χάριτι, τῆ δοθείση αὐτῷ ἐκ τοῦ Πνεύματος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφεςιν.

Συναξάριον

Τῆ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Μύρωνος.

Στίχοι

- Τί μοι κεφαλῆς ἡ τομή, Μύρων λέγει.
- Πρὸς τὸ στέφειν μέλλον μὲ πάντιμον στέφος;
- Ἐβδομάτη δεκάτη Μύρωνα τάμε ξίφος ὀξύ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων Στράτωνος, Φιλίππου, Εὐτυχιανοῦ καὶ Κυπριανοῦ.

Στίχοι

- Ἐθεντὸ μὲ βδέλυγμα, φησὶν ὁ Στράτων,

- Ἄνδρες βδελυκτοί, καὶ πυρὶ κτείνουσί με.
- Φιλῶν Θεόν, Φίλιππε, καὶ ψυχῆς πλέον
- Κατακριθεὶς πύρ, οὗ φιλόψυχος γίνη.
- Εὐτυχιανὸς εἰς κάμινον ἡμμένην,
- Ὡς ἵππος εἰς πεδῖον ἦν, τὸ τοῦ λόγου.
- Πύρ Κυπριανὸς καρτερήσας καμίνου
- Ἐξώτερον πύρ, ὁ Γραφή λέγει, φύγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων θύρσου, Λευκίου, Κορωνάτου καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν, καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Εἰκόνος χρυσεῆς

Ὁ νοῦς σου φαιδρός, πυρακτούμενος σοφῆ τῷ θεῷ πόθῳ ἠγαλλιᾶτο καὶ εὐφραίνεται, μέσον φλογὸς ἰσταμένου σου, ὥσπερ τῶν τριῶν ποτε Παίδων, μεθῶν πιστῶς ἀνεκραύγαζες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁρῶντες φλογός, συνεστῶτάς σοι σοφῆ μέσον Ἀγγέλους, μορφῇ ἀρρήτῳ ἐξαστράπτοντας, οἱ θεῶροι κατεπλήττοντο, καὶ πρὸς ὑμνωδίαν τραπέντες, τῷ Δεσπότη ἐκραύγαζον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῖ καθαρῷ, συνεστῶς τοῖς νοεροῖς ὑμνοῖς Ἀγγέλοις, μέσον καμίνου ἀγαλλόμενος, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, ὥσπερ χαλινοῦντα τὴν φλόγα, καὶ μελωδούντά σε σώζοντα, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Χωρίον Θεοῦ, καὶ παλάτιον τερπνὸν καὶ θεῖος θρόνος, ἐν ᾧ ὁ καθίσας ἠτοιμάσατο, πᾶσι καθέδραν οὐράνιον, ὄφθης Παναγία Παρθένε, διὰ τοῦτό σοι κράζομεν, Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὦδὴ η'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Ἀκαταγώνιστον ὄρῳ, ὃ παράφρων δικαστῆς σὲ γενναιόφρον, ἐν τῷ λωροτομεῖσθαι, μέχρις ὀστέων αὐτῶν, προσάγει ὄνυξι σπαράττων σε, πληγὰς ἀφορήτους, πληγωθεὶς ἀνιάτως.

Ῥῆμα Θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ, εἰς ὑπήκοον παντὸς τοῦ πλήθους μάρτυς, προσηνέχθη σοὶ Μύρων, πρὸς τὰς ἐκεῖσε καλοῦν, ἀρρήτους καταπαύσεις ἔνδοξε, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, τερπνὰς χοροστασίας.

Ἰστασο ὥσπερ Δανιήλ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν θηρῶν εὐλαβουμένων, τὸ μακάριον πάθος, καὶ τῶν ἀγῶνων τῶν σῶν, παμμάκαρ τὸ ἄπειρον μέγεθος, ζώση τε φωνὴ σου, ἀντιλαμβανομένων.

Θεοτοκίον

Νυγεις τῷ βέλει τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ψυχὴν ὀλοτελῶς ἐτραυματίστην, καὶ ἀνίατα πάσχων, ἡ τὸν Σωτήρα Χριστόν, ἀρρήτως τεκοῦσα Πανάμωμε, ἴασαί με σῶσον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Ἵνα τὴν μέλλουσαν δόξαν, καὶ τὸ ἄφραστον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου κατιδεῖν, ἀξιοθῆς γενναιότατε, ὑποκλίνεις αὐχένα, καὶ δέχη τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομήν, καὶ χαρὰς τῶν μαρτύρων, πληροῖς τὰς θείας φάλαγγας.

ὥσπερ ἠδύπνοον μύρον, ἀξιάγαστε Μύρων, μυρίζουσα καρδίας τῶν πιστῶν, ἡ ἀξιάγαστος μνήμη σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐπέστη, ἐν ἡ πανηγυρίζοντας ἡμᾶς, εὐωδίας ἐνθέου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πλήρωσον.

Σοῦ Ἀχαΐα καυχᾶται, τοῖς σπαργάνοις καὶ ἄθλοις, γενναῖε τοῦ Κυρίου ἀθλητά, πλέον δὲ τέρπεται Κύζικος, τὸ πολυάθλον σῶμα, κατέχουσα ὡς ὄλβον ἀληθῆ, καὶ πηγὴν ἰαμάτων, καὶ νόσων καθαρτήριον.

Ἡ τῶν Ἁγίων ἀπάντων, ἐκλεκτὴ ἐν ὑψίστοις, μητρόπολις Σιών ἡ νοητὴ, τῶν πρωτοτόκων ὡς γέγραπται, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, ὡς μάρτυρα αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωπούντά σε ἔχει, μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον

Φωνὴν βοώμέν σοὶ πάντες, τοῦ Ἀγγέλου Παρθένε, παλάτιον καὶ θρόνε τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε, δι' ἧς ἠξιώθημεν οὐρανῶν βασιλείας, οἱ πάλαι ἀπωσθέντες τῆ φθορά, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶτον ἀφρόνως ἀπολέσαντες.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορά, πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον σε, ἡ Ἐκκλησία κέκτηται, Μύρων πολυάθλε μάρτυς, τοῦ γὰρ Χριστοῦ εὐωδία, ἐδείχθης παναοίδιμε, ὑπὲρ οὗ χαιρων ἠθλησας, παρ' οὗ καὶ δόξης ἔτυχες, πρὸς ὃν αἰεὶ μνημονεύεις, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστόλους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τεκοῦσαν ἐκπέμπει, πόθω κηδεύοντας αὐτήν, κατέρχεται δὲ καὶ οὗτος, δορυφορούντων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰώνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Νύμφην σὲ τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄνω βασιλεία, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, προσδέχεται Παρθένε, πρὸς σὸν Υἱὸν χωρήσασαν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμω νεύματι.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυιδ ἀλήθειαν.

Δόξα ἐν οὐρανῷ, ἐπὶ γῆς εὐφροσύνη, ἡ γὰρ τοῦ Κτίστου, Μήτηρ, χερσὶ ταῖς τοῦ Δεσπότη, ψυχὴν νὺν παρατίθησι.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. δ'

Λέοντος Δεσπότη

Πιστούμενος Ἰησοῦς, ὁ Υἱός σου Θεοτόκε καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὰς δύο φύσεις αὐτοῦ, ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ Θεὸς ἐξανίσταται, καὶ σὲ Θεομητορ, νόμω φύσεως θανεῖν εὐδόκησεν, ἵνα μὴ τοῖς ἀπίστοις, φαντασία νομισθῆ ἡ οἰκονομία, Μετέβης δὲ πρὸς οὐρανοὺς ἡ ἐπουράνιος νύμφη, ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ σκήνους σου, γῆθεν ἀπάρασα, Ἠγιάσθη ὁ αἰθὴρ ἐν τῇ ἀνόδῳ σου, ὡς ἐφωτίσθη ἡ γῆ ἐν τῷ τόκῳ σου, Προπέμπουσιν Ἀπόστολοι καὶ Ἄγγελοι ὑποδέχονται, Ὅθεν κηδεύσαντες τὸ πανάχραντον σῶμά σου, καὶ ἐπιτάφιον ὕμνον ἐξάδοντες, μετάρσιον ἔβλεπον, καὶ φόβῳ ἔλεγον, Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς

δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, αὐτὸς γὰρ ἐν μέσῳ σου, καὶ οὐ σαλευθήσῃ, Ἄλλ' ὃ πολυῦμνητε Κόρη, μὴ διαλίπῃς ἡμᾶς ἐποπτεύουσα, ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα, αἰτούμενοι διὰ σοῦ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀπόλυσις